

Греков Р. Д.

*курсант взводу ПМПП-17-2
ФПМ, УДФС України*

Греян А. А.

*курсант взводу ПМПФ-17-1
ФПМ, УДФС України*

Науковий керівник:

Ковалинська І.В.,

*кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри сучасних
європейських мов УДФС
України, доцент*

ВПРОВАДЖЕННЯ НОВИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ УКРАЇНИ

В умовах сучасного полікультурного суспільства здатність до комунікації є однією з основних умов успішної діяльності правоохоронного фахівця. Євроінтеграційні процеси зумовлюють необхідність вивчення англійської мови на якісно новому рівні, адже мова міжнародного спілкування в освітньому просторі не лише має статус нормативної навчальної дисципліни, її знання є критерієм культурного розвитку та професійної компетенції майбутнього спеціаліста. Ці умови зумовлюють необхідність удосконалення методики її вивчення. На сьогодні викладачі іноземної мови в Україні мають змогу використовувати широкий спектр методів викладання. Науковий доробок учених радянського періоду (А. Аракін, Н. Бонк, Г. Лозанов, І. Китайгородська, Є. Пасов, Г. Тер-Мінасова), сучасних вітчизняних і зарубіжних авторів (Н. Баграмова, С. Ніколаєва, О. Пометун, Дж. Уотсон та ін.) є надзвичайно вагомим у контексті сучасних проблем вивчення іноземної мови.

Певні часові відрізки характеризувалися домінуванням різних методів: структурних (граматико-перекладний, аудіолінгвістичний); функціональних (ситуаційне навчання, керована практика); інтерактивних і частково інтерактивних (сугестопедія, “прямий” метод, природний підхід, метод фізичного реагування, метод послідовностей, “мовчазний” метод, метод занурення, комунікативний метод, авторських методик, які з’явилися на їх основі, – метод Догма, метод Каллан та ін [1, с. 35].

Підвищення уваги до успішності вивчення іноземної мови професійного спрямування правоохоронцями, у свою чергу, підкреслює

актуальність роботи у напрямі добору та системного використання таких методів викладання навчальної дисципліни, які б сприяли формуванню навичок грамотного усного та писемного спілкування англійською мовою у курсантів.

У процесі досягнення такої мети виникло ряд труднощів. По-перше, недостатність часу, відведеного на вивчення іноземної мови у ВНЗ; по-друге, особливості життєдіяльності курсантів, коли виконання ними службових обов'язків призводить до недостатності часу на підготовку до навчальних занять; по-третє, низький рівень мотивації до вивчення іноземної мови. Усе це спонукає викладача до перегляду тієї складової навчального процесу, на яку він може здійснити найбільш опосередкований вплив – на методику проведення навчальних занять під час вивчення певної дисципліни.

У процесі аналізу методів викладання іноземної мови необхідно враховувати один важливий аспект. Використання винятково комунікативних методів може привести до проблем. Так, відомі ситуації, коли у тих, хто навчався виключно за такими методами, маючи ґрунтовні навички спілкування, виникали значні труднощі у написанні певних документів. Тобто базові знання граматики та стилістики виявилися недостатніми.

Досягненню такої мети сприятиме використання так званої технології змішаного навчання. Сутність такого навчання полягає в об'єднанні формальних (навчання в аудиторії, вивчення та перевірка матеріалів мовного курсу, написання контрольних робіт, тестування та ін.) та неформальних методів і засобів навчання (спілкування з викладачем за допомогою електронної пошти, проведення інтернет-конференцій та ін.).

Також вагомим аспектом використання даної технології є комбінування різних способів подання навчального з використанням методики управління знаннями [2, с. 143]. Переваги використання цього методу у тому, що він дає змогу у процесі академічного навчання поєднати класичні методи викладання, спрямовані на засвоєння основних граматичних структур англійської мови, розвиток навичок читання та перекладу, та більш сучасні методи, спрямовані на розвиток комунікативних навичок і подолання “мовного бар'єру”.

Таким чином, можна дійти висновку, що використання технології змішаного навчання може бути дієвим шляхом удосконалення викладання іноземної мови у вищих навчальних закладах України, оскільки організація навчальних занять із використанням цієї технології має ряд суттєвих переваг. Найважливішим є те, що вона сприяє рівномірному формуванню базових навичок грамотного читання і письма та комунікативних навичок. Вона допомагає максимально ефективно організувати робочий час викладача,

оптимізувати робочий день тих, хто навчається, сприяти індивідуальній навчальній діяльності курсанта разом із викладачем, організувати постійну взаємодію між членами навчальної групи.

Список використаних джерел

1. Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / [наук. ред. українського видання доктор пед. наук, проф. С. Ю. Ніколаєва]. – К. : Ленвіт, 2015. – 273 с.
2. Костина Е. В. Модель смешанногообучения (BlendedLearning) и ееиспользование в преподавании иностранных языков // Известия высших учебных заведений. – Серия : Гуманитарные науки, 2010. – Т. 1 – № 2. – С. 141–144.

Deyma N. S.,
Senior teacher,
National University of State
Fiscal Service of Ukraine

LATIN BORROWINGS IN ENGLISH LEGAL TERMINOLOGY

It is known that borrowing of Latin vocabulary is carried out by means of oral and writing speech; however, most words borrowed from Latin were taken from various documents and books. Latin terms in contemporary legal terminology also represent great significance for the English language as to this day Latin terms are used in legal acts, documents with such Latin stylistic features as: brevity, content, expressiveness. When analyzing modern English Legal terminology, Maksimenko E.S. claims that practically all internationalisms are covered, included into the term system of English. The scientist sums up that 20% of legal terms in English are of Latin origin [2].

Legal English has a lot of borrowings in its terminology. There is a considerable amount of foreign words and phrases in Legal English, which are mainly of Latin origin, called as "latinisms" in linguistic science. The main features of vocabulary borrowings are led by various factors -language and non-language. Language factors are dependent on interaction of definite countries, people and languages. Non-language factors are concerned with economic, political and cultural relations between native speakers of this or that language. Bagiyanyan M.B. establishes the following background of Latin borrowings in